

גנב

אני הצטננתי. אמא לקחה יום חופש. אבא איבד את הדוח שנתי, ופיטרו אותו מהעבודה. בעקבות כך אף אחד לא מיהר לשום מקום. אפילו סבתא. אנחנו אכלנו ארוחת בוקר באיטיות ובתשיות. בסך הכול, לגנב לא התמזל, שהוא בחר דווקא את הדירה שלנו.

המנעול נפרץ בשקט.

- יפה!- שיבח אבא- רואים, בן אדם עם נסיון רב.

אמא אמרה:

- לפחות שיעלה לאנטריסול. הצטברה שם הרבה אשפה!

- ויוציא את הזבל, - הוסיפה סבתא, פוזלת לעברי.

כעבור דקה הביט הגנב אל המטבח. ברור שהוא לא ציפה לראות כל כך הרבה אנשים שם. העצב התגבר עליו. הוא נאנח בכבידות ופרש את זרועותיו.

- למה לא גנבת כלום? - אמא הנידה בראשה.

- אתם יודעים, לא אהבתי משהו מיוחד, - הודה הגנב.

- שיחקת אותה עם המנעול, - שיבח אבא. - אתה לא תבחן את התיק שלי? איבדתי את המפתח, אי אפשר לפתוח.

הגנב לקח את התיק של אבא ובעזרת סיכת ביטחון פרץ את המנעול. התיק נפתח.

- אצל וודיק נתקע הרוכסן במעיל, - נזכרה אמא.

הגנב לקח את המעיל שלי ותיקן את הרוכסן.

סבתא התעוררה.

- המקרר שלנו רועם כל הזמן. השכנים כבר מתלוננים.

הגנב חיטט מאחורי המקרר, סיבב שם משהו והמקרר נרגע.

- הנה לך ספל, - אמרה סבתא. - בוא תשב איתנו לשתות תה. הנה בורקסים עם כרוב. אתה אוהב?

- אוהב, - הנהן הגנב. - רק תסתובבו כשאני אגנוב לכם את הבורקסים.

- למה לגנוב אותם? - התפלאנו. - פשוט תיקח.

- פשוט ככה זה עובד אצלי, נראה לי שזה לא יצליח, - היסס הגנב.

הוא הושיט את ידו אל עבר הצלחת עם בורקסים. היד רעדה. עצרנו את הנשימה. הגנב התעמץ וסוף סוף לקח את הבורקס.

מחאנו כפיים.

- הפלחתי! – שמח הגנב, תוך כדי לעיסה של בורקס.

- נמצא! – צהל אבא, לאחר שמצא בתיק את הדוח השנתי.

- לא כואב! – צעקתי, ומיששתי את הגרון.

החלמתי. את אבא קיבלו חזרה לעבודה. והגנב לשעבר מוכר בורקסים עם כרוב בתחנת מטרו. כמובן לא כמו שסבתא מכינה, אך הם לא רעים. אפשר לאכול. אני בעצמי טעמתי.